

DOBROGEA JUNĂ

Director-Proprietar: C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Inscris în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub Nr. 37 din Mai 1918

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Vărnăv No. 27
Abonamentul cu supliment cultural: un an 100 lei, 6 luni 50 lei
Pentru Autorități și instituții lei 2.000—Pachetele și inserții după tarif
Telefon No. 13.43

Partea cea bună a noastră

„Tot răul are o parte bună”, spune înțelepciunea cea din adânc de vremuri a poporului.

Fie că un rău petrecut înseamnă o experiență și o învățătură de minte mai mult, fie că printr-o întorsătură întodeauna prezentă a lucrurilor, între laturile răului este și una care nu e tocmai rea, fie că, însărlșit, urmările răului se întâmplă să prindă bine, „răul are întodeauna și o parte bună”, fiind și el relativ, ca toate cele ale lumii acesteia.

Iar dacă, totuși, nu este deodată așa, rămâne nădejdea că răul va trece...

În scurgerea lunilor de la sfârșitul lui Iunie încoace, țara noastră a îndurat multe necazuri, dureri multe au venit să apese sufletul nației acesteia și din pământul nostru, câștigat cu atâtă sânge și cu atâtă sbucium, buclăi mari s'au răsluit spre a se adăuga încă o nedreptate, dar și încă o pricină a înierii de minte.

Poporul român nu uită Ardealul, nu uită Maramureșul baștinei Voevozilor descălicători de țară, nu uită Bucovina atâtor loviri de oști viteze, Basarabia atâtor amintiri și nici alt colț de țară, căruiă nu-i spunem pe nume, dar care ne doare văzându-l străin din vina noastră, fiindcă n'am știut, n'am simțit, că-i tot atât de al nostru ca și celelalte, și prin trecutul lui, dar și prin ceea ce reprezintă pentru viitorul nației acesteia.

Pățimii, nu numai durerea și jalea pierderii pământului nostru.

Pățimii greutăți multe pe cari, iarăși, nu le numim, știindu-se.

În suferințele noastre...

trucă suferințele noastre de acum, alături de cele ale trecutului, ne dau drept asupra ei, suferința fiind singurul preț cu care se câștigă și se merită izbânda.

Și va fi izbânda la capătul drumului suferinței.

Ea va fi ca roua care răcorește pământul insetat, și va străluci ca mărgăritarul în razele soarelui.

Va fi, odată și odată, izbânda aceasta și să credem în ea. Ea este cea dinlăi dintre cele înscrise în cartea împlinirii viitoare.

Până atunci însă, să lămurim partea cea bună a răului.

Partea aceasta bună este încercarea la care e pus acum neamul.

Se pun acum la treabă energiile și se află oamenii de ispravă.

Se descoperă puterile neamului și se lămuresc părțile slabe.

Iar mai presus de toate, se călesc sufletele.

Aci, la noi, în Dobrogea, suferința nu este mai mică decât în alte părți ale țării: oamenii au părăsit casele lor, în prag de iarnă, fiind duși să stea în alte case.

Pe deasupra, lipsa și sărăcia apasă asupra tuturor. Este însă și partea cea bună a tuturor acestora.

Ba mai mult, tot ce e rău aci, spre câștigarea acestei părți de bine este.

Dacă oamenii se călătoresc cu munca și cu avutul lor, rostul cel din urmă este acela că, după asta, va veni pacea.

Între noi și vecini, nu va mai fi pricină de război.

În suferințele noastre...

O nouă infăptuire

a cooperativei „Furnica”

Inaugurarea sucursalei din piața Chillei

Duminică s'a inaugurat în piața Chillei din localitate o nouă sucursală a cooperativei „Furnica” din Constanța.

Cu această sucursală cooperativei „Furnica” realizează unul din vechile sale planuri și anume de a înființa în toate cartierele orașului câte o sucursală, care să împlinească una din adâncile nevoi pe care le resimte populația în ce privește aprovizionarea cu articolele de primă necesitate.

La solemnitatea inaugurării acestei cantine se aflau de față d-nii: V. V. Botea, ajutor de primar, Fiacescu Victor, președintele coop. „Furnica”, Ghiță Popescu, fost primar al municipiului, dr. Rădescu, medic veterinar primar, I. Bădică, șeful secției meseriașilor din camera de muncă, Marinescu și Brebenel, membri conducători ai cooperativei, personalul cooperativei, cum și un mare număr de cetățeni din cartier.

Înfrintele Anastase Popescu a oficiat un serviciu religios.

Tot cu prilejul acestei solemnități s'a inaugurat și a 2-a cantină cooperatistă, care va funcționa pe lângă sucursală, unde pot lua masa zilnic 2.000 de nevoiași cu 13 lei.

MARINA REGALA ROMANA

de JOHN FOSCOLO

Am trăit în jurul ei. Am dus cu oțierii — ajunși astăzi unii din ei la gradul de amiral — zile bune și rele.

Mi s'au cerut crâmpeie de amintiri, de impresii. Voi spicui în mod răzleț câteva pentru cititorii „DOBROGEI JUNE”.

SULINA, 1921. — Torpilorului „S.....” sub comanda Căpitanului M. N. staționa în port.

O înămolire, un accident de navigație, adusesse în Sulina pentru investigațiile ce urmau, un Inspector de asigurare de origine germană, fost Căpitan de Corvetă în Marina Austro-Ungară, numit Rudolf Schlacht. Spre înserate, ne plimbam pe chei, când deodată, Inspectorul zărește nava. După o lungă examinare, îl văd că și apleacă capul și... oțtează.

„D-le Inspector, — îi zic — poate că nu vi-e bine?”

„Nu, — îmi răspunde — e altceva. „Nessun maggior dolor...” A urmat o evocare a trecutului său de fost ostaș, marinar, oțier, comandant... Nava română, cea de față, era... prima sa comandă. A recunoscut-o. Se întâlnea cu ea după tristul și lungul șir al evenimentelor ce au urmat crâncenul război mondial.

Trist, resemnat, fostul Comandant resimțea povara amintirilor frumosului său trecut. L'am înțeles. I-am respectat durerea...

Am ținut totuși să-i ofer o alinare. Cunoșteam, eram prieten cu Căpitanul M. N., Comandantul pe atunci al torpilorului. Propun Inspectorului o vizită la bord. Intimidat ca orice militar în situația dumisale, accepta cu sfială propunerea mea.

Comandantul navei se găsea tocmai la bord. Fostul oțier pășește treptele schelci vasului. E primit cu o cordialitate care imediat transformă această primă întâlnire într-o frățească camaraderie. Căpitanul N., fost elev al școlii din Livorno, se exprima curent în limba italiană. O lungă depănare a amintirilor reciproce formă obiectul convorbirii la care asistau și aspiranții navei.

Sub tendă, în jurul unei mese pe punte, la un pahar de vin oferit, germanul culegea frumoase impresii pe scama colegilor săi, marinari de alt neam, de altă nație. Români.

Deodată o fluerătură le siflee anunță clipele precursore ale coborării cu orilor. Pichetul pentru onor se îndreaptă spre pupa navei. Soarele apunea. E o privezișă cu care Sulinenii sunt obișnuiți. Sub veștile raze irizate, la semnalul dat de... de prin cafenele,...